

A. Sage: Jeg vilde ligeledes i Jyllands Interesse tillade mig meget at fraraade Nedsættelsen af et Udvalg.

Tiemroth: Det forekommer mig dog, at der har været en temmelig stor Uenighed i denne Sag, som man kunde trænge til at faae opklaret. Der er kun Enighed om, at man skal have en Canal, og at en Deel af Byrden skal fordeles paa det omliggende Land; men, hvorledes Bidragene skulle fordeles, derom hersker der den største Uenighed, saavel her i Thinget som udenfor. Enhver vil være fri for at betale og vil vælte Byrden over paa de Andre, men, at Thinget skal være Dommer i denne Sag med Communerne, det forekommer mig at berøe paa et aldeles feilagtigt Princip, som her er opstillet, idet Regjeringen saaledes uden Videre skulde kunne udskrive en Skat af en enkelt Commune. Naar de paagjældende Communer give deres Samtykke, saa er der vistnok ikke Noget derimod at indvende; men naar de, der protestere, uden Videre blive staaende i Hærforn med dem, der erklære sig villige, saa er dog Forholdet et ganske andet. Jeg skjønner derfor ikke Andet, end at det er nødvendigt at undersøge, om det ikke kan være muligt at faae denne Sag ordnet paa en anden Maade. Naar Regjeringen havde erklæret, at den gav de $\frac{2}{3}$, hvis de Landsdele, som ere interesserede i dette Anliggende, kunde blive enige om at give $\frac{1}{3}$, vilde det vistnok have været muligt at opnaae Enighed. Men, at f. Ex. Aalborg skal gaae hen og . . .

Formanden: Jeg vilde dog ønske, at den ærede Taler alene vilde holde sig til det foreliggende Spørgsmaal om Nedsættelsen af et Udvalg.

Tiemroth: Ja, det er i Anledning af et Udvalgs Nedsættelse.

Formanden: Ja, men den ærede Taler gif ved sine Bemærkninger ind paa Lovforslagets Realitet, hvilket jeg ikke kan tilstede. — Antydningerne om Gavnigheden af et Udvalgs Nedsættelse maae være saa korte, at de ikke gaae ind paa selve Sagens Realitet.

Tiemroth: Ja, saa skal jeg tillade mig at anbefale et Udvalgs Nedsættelse af de Grunde, som jeg allerede har anført, idet jeg ikke kan skjønne, at den trufne Fordeling er billig, og det saameget mindre, som der foreligger Provester fra forskjellige Districter, som efter Forslaget skulle bidrage; men paa den Maade opfatter Staten sig til at være Formynder for disse Egne; der er hentet Analogie fra Veiansordningen, men det var en Lov, der blev givet af en absolut Regjering, thi da kunde man foreskrive saadan Noget, men nu skulle vi jo ikke længere have en absolut Regjering, og nu gaaer det ikke længere an.

B. Nørgaard: Jeg vilde meget tilraade, at der bliver nedsat et Udvalg, og det saameget mere, som vi have hørt udtale her i Salen, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at han vilde fraraade et Udvalgs Nedsættelse af den Grund, at man ikke skulde nedsætte noget Udvalg for at værne om Salling Syssele. Jeg beklager virkelig at høre en saadan Grundsaetning her i Thinget, og især af en Mand, der har saa stor Indflydelse; thi jeg har ikke betragtet min Stilling her i denne Sal saaledes, at jeg ikke skal see lige saa nøie paa den Enes Ret og Interesse som paa den Andens, og jeg kalder det virkelig sørgeligt, om en saadan Grundsaetning som den af den ærede Rigsdagsmand udtalte skulde gjøre sig gjældende i en lovgivende Forsamling.

Forresten maa jeg meget beklage, at Forslagsstilleren, der har stillet et Forslag af saa stor Betydning for saa mange Menneſter, formedelt Afslutning forhindres fra at imødegaae hvad der er sagt imod Forslaget . . .

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand er aldeles uberettiget til at anke over den Fremgangsmaade, som Thinget ved sin Majoritet har bestemt; det er aldeles utilbørligt.

B. Nørgaard: Jeg anfer ikke over Fremgangsmaaden; jeg beklager kun, at det er slett. —